

PARLAMENT EUROPEJSKI

2014 - 2019

Komisja Handlu Międzynarodowego

2014/2153(INI)

16.4.2015

OPINIA

Komisji Handlu Międzynarodowego

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego
(2014/2153(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Helmut Scholz

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Handlu Międzynarodowego zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że aby sprostać wyzwaniom europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego, a także zrealizować cele dotyczące energii i zmiany klimatu w kontekście globalnych ograniczeń w tych obszarach polityki, Unia Europejska i jej państwa członkowskie muszą również podejmować – w oparciu o obowiązujące ramy prawne – wspólne działania na arenie międzynarodowej, podnosząc kwestie bezpieczeństwa energetycznego i zrównoważoności na międzynarodowych forach handlowych, w tym sposobów przeciwdziałania dumpingowi ekologicznemu stosowanemu przez strony trzecie, które nie przestrzegają podjętych zobowiązań międzynarodowych; podkreśla, że zmniejszenie zapotrzebowania na energię i wspieranie odnawialnych i lokalnych źródeł energii to jedno z najskuteczniejszych sposobów zmniejszania zależności od zewnętrznych źródeł energii i osiągnięcia celów dotyczących klimatu; podkreśla, że wspieranie edukacji energetycznej może się przyczynić do ograniczenia zanieczyszczenia i poprawy struktury zużycia;
2. przypomina, że energia jest podstawową potrzebą ludzką, niezbędną do działalności gospodarczej człowieka i istotną zwłaszcza dla konkurencyjności przemysłu i innych sektorów gospodarczych; nalega zatem, aby unijna strategia bezpieczeństwa energetycznego zapewniała zarówno obywatelom, jak i przedsiębiorstwom przystępny cenowo, zrównoważony, stabilny, bezpieczny i przewidywalny dostęp do energii oraz wzmacniała publiczną kontrolę i regulację oraz sprawiedliwe warunki konkurencji, tak aby skupić się na kwestii ubóstwa energetycznego i wspieraniu działań służących rozwiązaniu tego problemu, który dotyczy znacznej części obywateli UE (według sprawozdań Eurostatu w sprawie dochodów i warunków życia (EU SILC)) oraz krajów rozwijających się (według doniesień Międzynarodowej Agencji Energetycznej (IEA)); podkreśla, że w procesach podejmowania decyzji dotyczących projektów w dziedzinie infrastruktury energetycznej powinny uczestniczyć społeczności lokalne, których projekty te bezpośrednio dotyczą; zwraca uwagę, że unijna strategia bezpieczeństwa energetycznego powinna stanowić istotny element całościowej strategii Unii na rzecz wzrostu gospodarczego;
3. wzywa do zapewnienia większej spójności między unijną polityką handlową i energetyczną; zauważa, że unijne umowy o wolnym handlu – zawierane zarówno z wieloletnimi partnerami, jak i z nowymi i perspektywicznymi krajami partnerskimi, m.in. z takich regionów, jak Azja Środkowa, Afryka Północna oraz Ameryka Północna i Południowa – powinny zmierzać do większego dostępu do rynku zasobów i produktów energetycznych;
4. podkreśla, że handel odgrywa kluczową rolę w bezpieczeństwie energetycznym oraz że silne partnerstwa energetyczne, wzmocnione dzięki włączeniu rozdziałów o energii do unijnych umów handlowych, to podstawowe narzędzia; uważa, że kluczowe znaczenie ma to, by rozdziały te doprowadziły do większej dywersyfikacji unijnych źródeł energii i ograniczenia zależności od energii importowanej od zbyt małej liczby dostawców,

ustanowienia standardów jakości produktów energetycznych i opracowania wspólnych standardów w kontekście zrównoważonego wytwarzania energii, a także do wspierania zróżnicowanych dróg dostaw i lokalnej produkcji energii, zwłaszcza ze źródeł odnawialnych, gdyż strategia bezpieczeństwa energetycznego powinna promować wykorzystanie rodzimych źródeł energii, efektywność energetyczną, połączenia międzysystemowe i strategie ograniczenia zużycia energii; uważa, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne w strategiczną infrastrukturę energetyczną w Unii mogą mieć także negatywne skutki, dlatego powinny być monitorowane przez Komisję; wzywa Komisję do zapewnienia państwom członkowskim UE jak najlepszego wsparcia technicznego, aby zapewnić szybkie i prawidłowe egzekwowanie przepisów unijnych w dziedzinie energii; zwraca uwagę, że ujemne saldo handlowe odnotowywane przez niektóre państwa członkowskie UE wynika najczęściej z kosztów importu paliw kopalnych;

5. oczekuje, że w celu uwzględnienia uzasadnionego interesu UE, jakim jest wzmocnienie jej bezpieczeństwa energetycznego, negocjacje w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego obejmą kluczowe kwestie, takie jak handel zasobami energetycznymi, w tym ropą i gazem ziemnym;
6. podkreśla, że ścisła koordynacja europejskiej polityki handlowej z polityką energetyczną, zagraniczną i WPBiO jest konieczna do zapewnienia skuteczności europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego i większej spójności działań zewnętrznych UE;
7. zwraca uwagę, że umowa handlowa zawiera już wstępne założenia dotyczące współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej i oznakowania efektywności energetycznej (np. oznakowanie „Energy Star” w USA); wzywa do kontynuowania tych działań również w przyszłości;
8. podkreśla, że można ograniczyć znaczną i niezróżnicowaną zależność od importu gazu, wspierając rozproszoną i lokalną kogenerację energii cieplnej i elektrycznej, która wzmacnia łańcuchy wartości w poszczególnych regionach UE;
9. przypomina, że umowy handlowe zawierane z państwami trzecimi muszą być spójne z wewnętrzną polityką UE;
10. podkreśla, że zmniejszenie zależności od jednego dostawcy nie może prowadzić do zwiększenia zależności od innego dostawcy, w szczególności w kontekście dostaw gazu skroplonego; przypomina, że większość społeczeństwa europejskiego odrzuca technologię szczelinowania;
11. uważa, że handel skroplonym gazem ziemnym (LNG) między UE a USA umożliwiłby pełną integrację europejskiego rynku gazu z rynkiem globalnym i znacznie przyczyniłby się do urzeczywistnienia wewnętrznego rynku energii;
12. podkreśla, że projekty infrastrukturalne związane z bezpieczeństwem energetycznym muszą w pełni szanować wolę demokratyczną i udział lokalnych społeczności, na które te projekty wpływają na etapie planowania i budowy;
13. apeluje do państw członkowskich o zacieśnienie współpracy dotyczącej mechanizmu

wymiany informacji w odniesieniu do umów międzyrządowych z państwami trzecimi w dziedzinie energii, aby zwiększyć przejrzystość i połączyć wysiłki negocjacyjne względem państw trzecich; wzywa Komisję do szybkiego opracowania wniosku w sprawie obowiązkowych ocen ex ante umów międzyrządowych pod kątem ich wpływu na wewnętrzny rynek energii UE i ich zgodności z prawem unijnym; wzywa państwa członkowskie, by zwracały się o uczestnictwo Komisji w negocjacjach dotyczących umów energetycznych z państwami spoza UE; wzywa Komisję do opracowania wzoru umowy energetycznej z krajami spoza UE, zawierającego klauzule istotne z punktu widzenia interesów Unii; apeluje do Komisji o regularne informowanie Parlamentu Europejskiego o umowach energetycznych zawieranych między UE a państwami trzecimi w celu zagwarantowania demokracji i przejrzystości; uważa, iż należy rozważyć możliwość wprowadzenia w przyszłości mechanizmu wspólnego nabywania surowców energetycznych przez zainteresowane państwa członkowskie;

14. wzywa Komisję do określenia możliwych wariantów wspólnych negocjacji umów energetycznych z dostawcami zewnętrznymi w imieniu państw członkowskich;
15. podkreśla, że umowy energetyczne muszą zawsze być zgodne z zasadą wzajemności, a jednocześnie przestrzegać norm jakości i obowiązujących ram prawnych; wzywa do opracowywania umów energetycznych w ramach zwykłej procedury ustawodawczej w oparciu o wspólny, wewnętrzny rynek energii w UE w celu zagwarantowania demokracji, przejrzystości i zgodności z przepisami unijnymi;
16. podkreśla, że należy położyć kres wszelkiej izolacji państw członkowskich i regionów od europejskich sieci gazowych i elektrycznych;
17. zauważa, że na wniosek państwa członkowskiego Komisja mogłaby uczestniczyć w negocjacjach umów międzyrządowych w charakterze obserwatora;
18. podkreśla, że wyzwanie, jakim jest bezpieczeństwo energetyczne, polega na zmniejszeniu niepewności prowadzącej do napięć między krajami i zmniejszeniu liczby nieskutecznych mechanizmów rynkowych, które niweczą korzyści handlowe; w związku z tym podkreśla potrzebę promowania demokratycznych struktur globalnego zarządzania w zakresie surowców oraz międzynarodowych zasad w zakresie handlu energią w celu zmniejszenia międzynarodowych napięć i zwiększenia stabilności prawnej w tym obszarze oraz wspierania budowania sprawiedliwego globalnego rynku energii, przynoszącego korzyści handlowe wszystkim jego uczestnikom, zaznaczając jednocześnie, że bogate w zasoby kraje UE i spoza UE mogą uzyskiwać przyzwoite zyski, sprzyjające ich odpowiedniemu rozwojowi gospodarczemu i realizacji strategii na rzecz likwidacji ubóstwa; podkreśla znaczenie ściślejszej współpracy z państwami sąsiadującymi z UE w dziedzinie energii;
19. jest zdania, że UE powinna pomagać najbardziej narażonym krajom w dywersyfikacji źródeł i dróg dostaw, w tym wzajemnych połączeń transgranicznych i przepływów zwrotnych, przy czym należy położyć specjalny nacisk na energię odnawialną i lokalne źródła energii oraz odnośne instalacje magazynowe, jak również środki efektywności energetycznej w ramach strategii regionalnych, przyczyniając się w ten sposób do ograniczenia zależności od niektórych międzynarodowych rynków energii charakteryzujących się znacznymi wahaniami; uważa, iż równie ważny jest rozwój nowych technologii wytwarzania energii z różnych źródeł, aby zwiększyć efektywność

energetyczną na świecie, co pomoże zlikwidować ubóstwo, przyczynić się do zrównoważonego rozwoju na świecie oraz wspierać światowe starania na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu;

20. podkreśla, że UE powinna wykorzystać możliwości związane ze źródłami energii we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego, zwłaszcza w celu stworzenia śródziemnomorskiego węzła gazowego z wykorzystaniem korytarza biegnącego z południowo-wschodniej części regionu Morza Śródziemnego do Europy, aby zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne UE; jest zdania, że UE powinna wspierać inicjatywy na rzecz współpracy w sektorze energii między krajami we wschodniej części basenu Morza Śródziemnego, przyczyniając się tym samym do budowania pokoju i dobrobytu ludności;
21. uznaje Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i instrument „Łącząc Europę” za kluczowe mechanizmy rozwoju infrastruktury i przyciągnięcia prywatnych inwestycji do UE; zauważa ponadto, że maksymalne wykorzystanie instrumentów finansowych przyniesie istotny efekt dźwigni w stosunku do finansowania ze środków publicznych i przyciągnie globalny kapitał inwestycyjny do UE;
22. podkreśla, że strategiczna infrastruktura, która wspiera dywersyfikację dostaw, źródeł i dróg, taka jak obiekty służące do magazynowania, importu i przesyłu energii, a także instalacje służące do skraplania i regazyfikacji gazu ziemnego, mogą usprawnić dostawy w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych; zauważa, że taką infrastrukturę można wspierać, przyjmując specjalne ustalenia regulacyjne i/lub zapewniając finansowanie ze środków publicznych zgodnie z rozporządzeniami w sprawie transeuropejskiej infrastruktury energetycznej i w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” (odpowiednio rozporządzenie (UE) nr 347/2013 oraz rozporządzenie (UE) nr 1316/2013) i/lub wsparcie finansowe za pośrednictwem unijnych instrumentów finansowych służących celom strategicznym Unii;
23. uważa możliwości eksportowe dla unijnych przedsiębiorstw prywatnych i publicznych zajmujących się czystymi, bezpiecznymi i efektywnymi technologiami energetycznymi oraz technologiami magazynowania energii za szczególnie ważne, zwłaszcza w świetle rosnącego ogólnoświatowego popytu na energię; zaleca zwiększenie nakładów na badania i rozwój oraz wdrażanie nowoczesnych technologii energetycznych oraz technologii magazynowania energii; apeluje o znaczną redukcję ceł na te technologie w ramach porozumienia WTO w sprawie towarów środowiskowych oraz w unijnych umowach o wolnym handlu;
24. wzywa Komisję do zapewnienia bardziej rygorystycznego monitorowania antykonkurencyjnych zachowań oraz do wprowadzenia działań antidumpingowych w celu ochrony europejskiego przemysłu energetycznego przed nieuczciwym przywozem z państw trzecich;
25. wyraża ubolewanie, że dyskusje dotyczące unowocześnienia instrumentów ochrony handlu są opóźniane przez Radę, mimo że Parlament wyraził zdecydowane poparcie dla ostrzejszych środków ograniczających nieuczciwy przywóz z państw trzecich;
26. wzywa Komisję do zadbania o to, by cele i działania podejmowane przez nią w obszarze bezpieczeństwa energetycznego były spójne ze wspólnymi celami polityki UE, w

szczególności w odniesieniu do zapewnienia pokoju i rozwoju na szczeblu międzynarodowym, oraz by integracja poszczególnych krajów z gospodarką światową obejmowała również ich dostęp do energii;

27. uważa, że bezpieczeństwo energetyczne w UE można skutecznie osiągnąć, nie tylko finansując nowe projekty infrastrukturalne i obiekty, lecz również wspierając optymalizację obecnych technologii, podejmując badania i opracowując nowe rozwiązania oraz zachęcając do stosowania odnawialnych źródeł i technologii energetycznych;
28. potwierdza konieczność dokonania znacznych inwestycji w obszarze energii i infrastruktury energetycznej, przede wszystkim w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i technologii ekologicznych.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	14.4.2015
Wynik głosowania końcowego	+ : 32 - : 6 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Gabriellus Landsbergis, Jörg Leichtfried, Marine Le Pen, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Klaus Buchner, Nicola Danti, Danuta Maria Hübner, Sander Loones, Frédérique Ries, Jarosław Wałęsa